



## ПОКЛОН ПРЕД ВЕЛИЧИЕТО

Васильовден (по стар стил) за Брацигово винаги е празник или поне така е от 130 години насам.

На този ден в обикновеното мразовито утро на



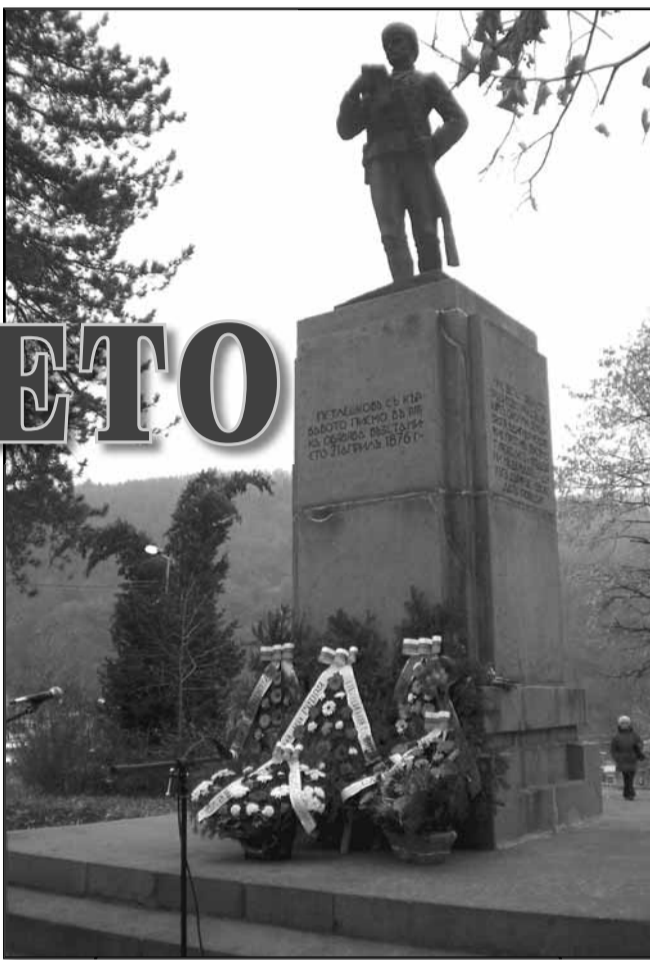
януари 1845-а век и стон процъфтяват тишината на Велчевата къща в края на тогавашното селище. Викът е на новороденото момченце, първороден син на Найден Велчев, а стонът е на майката Екатерина, стон от родилна болка и смъртно предугаждане, че чедото ѝ се ражда със звезда на челото.

Днес ние, потомците, всяка година прекланяме глави на този ден, вярвайки, че там горе, сред звездите Петлешков знае колко много го тачим.

Ежегодно тържеството се провежда под патронажа на Народно читалище „Васил Петлешков – 1874“ в мемориален парк „Априлци“ пред паметника на брациговския апостол.

Както всеки път, и тази година институции, граждани и гости дойдоха да почетат годишнината.

Слово за Петлешков прочете секретарят на читалището Галина Траянова, а деца от едноименното начално училище в града поднесоха рецитал по стихове за героя.



Цветя бяха положени пред паметника от Общинска администрация и Общински съвет в Брацигово, и от Начално училище, На-

родно читалище и Комплекс за социални услуги за деца и семейства - всички с името на най-известния син на градчето. „Априлци“

## ПОКАНА

До  
Всички заинтересовани страни  
относно изготвяне  
на Общински план за развитие  
за 2014 - 2020 г.  
(бизнес и неправителствени  
организации, културни институции и граждани)

Уважаеми дами и господа,

Предстои разработване и приемане на Общински план за развитие на община Брацигово за периода 2014 - 2020 година. Той ще бъде основният документ за работа на общината през следващите 7 години. Затова е много важно правилно да бъдат определени визията, целите и приоритетите за развитие на община Брацигово през периода 2014 - 2020-а. В тази връзка се обръщам към всички неправителствени организации на територията на община Брацигово, бизнеса и гражданското общество за активно участие в процеса на изработване на Общинския план за развитие.

Вашите предложения можете да изпращате на адрес: Община Брацигово, ул. „Атанас Кабов“ №6А, като на плика изписвате “Предложения за Общински план за развитие на община Брацигово за периода 2014 - 2020 г.”, и на e-mail адреси:

- kmet@bratsigovo.bg
- op@bratsigovo.bg

Срокът за подаване на вашите предложения е до 29.03.2013 година.

При разработване на идеите може да се ползва информация от Националната стратегия за регионално развитие на България за периода 2012 - 2022 г. (НСРР), която е публикувана на сайта на Министерството на регионалното развитие и благоустройство, <http://www.mrrb.government.bg>

Надявам се на вашето активно участие и с общи усилия да осъществим ефективен и прозрачен процес на планиране, като заедно изработим стратегическия документ за развитието на община Брацигово през следващите 7 /седем/ години.

С уважение:

Васил Гюлеметов - кмет на община Брацигово

## И ВЕСТНИКЪТ СИ ИМА ПРАЗНИК

25 януари – Световен ден на средствата за масова информация

Първият брой на вестник „Брациговска трибуна“, чийто по-млад наследник е „Априлци“, излиза на 20 ноември 1959 г. Създател и негов кръстник е Търпо Рашайков. Малко по-късно се формира малък, но наистина сплотен колектив от професионалисти, който с помощта и съдействието на многобройните сътрудници и на вас, самите читатели, вече 53 десетилетия издава вестник.

Вестникарството в градчето ни започва обаче много по-отдавна – на 24 май 1903 година излиза един-единствен брой на „Брациговски глас“, списван от известния поет Кирил Гюлеметов.

А от 1980 г. „Априлци“ е седмичник в Брациговска община и по признание на мнозина е глас на гражданското общество и един от

най-значимите атрибути на местната власт. По традиция вестникът излиза два пъти в месеца – винаги в четвъртък, като с течение на времето се превърна в своеобразна трибуна за информация, във важно средство за обсъждане на регионалните проблеми и за участие на обикновените хора в управлението на града и района. Нещо повече, вестникът стана истински сторонник и на стремежите за човешка близост и социална справедливост в това невероятно особено и трудно днешно време.

В динамичната всекидневна отговорна работа разчитаме на малцина автори и консултанти – специалисти и обществени деятели, както и на кореспонденти – не само от Брацигово, но и от района.

Не случайно мнозина наши сътрудници и читатели чувстват вестника просто като свое дело, като полезно средство за човешко общуване и съпричастие.

За достойнства на нашето издание смятаме и изразяваната гражданска позиция, и коректния стил и език.

През 2009 г. бе обновен и модернизираният сайт на Община Брацигово и сега вестник „Априлци“ може да се чете от различни краища на света от симпатизанти на града и общината и от съгражданите ни в странство.

Стремим се да бъдем достойни наследници на своя достолепен съгражданин – основателя на първото издателство за чужда литература у нас - Данаил Юруков, да мерим с неговия висок аршин словото и обществото.

Пред прага на празничната дата изразяваме искрено признание на десетките наши сътрудници, автори, кореспонденти, консултанти – истински доброволци, заедно с които теглим ярема и орем, доколкото ни позволяват силите, обществената нива.

Не е възможно вестникът да съществува и без нашите печатари – хората, които дават образ на словото.

Сваляме шапка и се покланяме и на нашите читатели, които години наред, въпреки големите промени, повсеместното обедняване и кризата, купуват и четат вестника.

Благодарим ви от сърце, приятели! Сполай ви! Нека бъдем заедно и напред!

„Априлци“

## ПЕТИМА ОТ НАШАТА ЕПАРХИЯ ЩЕ БЪДАТ ДЕЛЕГАТИ НА ПАТРИАРШЕСКИЯ ИЗБИРАТЕЛЕН ЦЪРКОВЕН НАРОДЕН СЪБОР

Съгласно Устава на българската православна църква и неговите разпоредби (гл. VIII, Епархийски избиратели), на 13 януари в цялата страна се провеждат избори за делегати, които ще участват в определянето на новия български патриарх на 24 февруари. Те са по шестима души от всяка духовна околия - трима клирици и трима миряни. 54-ма възцърковени пловдивски епархиоти избраха представителите от Пловдивската митрополия, които ще изберат новия български патриарх. Това са 6 души от 9-те духовни околии в Плов-

дивска епархия. В определената неделя те се събират в митрополитската църква „Света Марина“. С тайно гласуване епархийските избиратели излъчиха петима, които ще бъдат делегати на Патриаршеския избирателен църковен народен събор. От Пещерска духовна околия със седалище на архиепископското наместничество в град Пещера, която е част от Пловдивската епархия и обхваща населените места и територията на общините Пещера, Велинград, Батак, Ракитово и Брацигово, няма номиниран представител.

„Априлци“

### НАКРАТКО

#### МАНДРИТЕ В ОБЩИНА БРАЦИГОВО ЩЕ СА НАТУРАЛНИ

Нито една от мандрите, регистрирани на територията на община Брацигово, няма да влага в продукцията си „имитиращи продукти, съдържащи в състава си мляко“, както е официалният термин на Агенцията по храните. Иначе казано,

няма да си купуваме от въпросните производители сирене и кашкавал с палмово масло.

Че ще работят с истинско мляко са обявили от мандрата в село Равногор и „Интер-Д“ в Козарско. „Априлци“

### НАКРАТКО

#### ЕПИДЕМИОЛОЗИТЕ ИНФОРМИРАТ

Все още не е ясно кой грипен щам ще върлува в региона.

Епидемиолозите на РЗИ - Пазарджик, информират, че все още няма грип в областта. За периода 7 – 21 януари е регистрирано средно ниво

на заболяемост от остри респираторни заболявания - 183 на 10 000 души. Пневмонията са 12. Най-голям е броят на заболелите от 5 до 14-годишна възраст. През настоящата седмица се наблюдава завишаване на пневмонията, а броят на ОРЗ е средно по 20 случая на ден.

/Соб. инф./

### НАКРАТКО

#### НАД 100 БЕЗРАБОТНИ АНГАЖИРАНИ ПРЕЗ 2013-А

Над 100 безработни лица ще бъдат ангажирани през настоящата година по общински програми за заетост. Наетите ще извършват дейности по поддръжка на зелените площи, почистване на уличните платна и приемане на неотложни действия при тежки зимни условия в 7-те населени места в общината.

Общо програмите, по които работи Община Брацигово са пет: Национална програма „ОСПОЗ“, Национална програма „Старт в кариерата“, проектите „Нов избор – развитие и реализация“, „Подкрепа за заетост“ и „Ново начало“.

Мария ПИЩАЛОВА  
гл. експ. ТУТ и ПЗ

## ДЕМОКРАЦИЯ ИЛИ ДИКТАТУРА

От много години ни се втъпява, че демокрацията е най-добрата форма на държавно управление, сиреч е за предпочитане в сравнение с тоталитаризма /диктатурата/. Ако разгърнем т. нар. „наука за царете“ – книгата на Платон „Държавата“, ще се уверим, че такова препрочитане прилича на предпочитанието на лятото в сравнение с есента, защото според древния мъдрец формите на държавно управление произхождат една от друга.

А те са четири – тимокрация /от стрг. ез. „тимо“ означава цена/, където управниците са избрани по имуществен ценз. Следва олигархията, в която форма „управляват богатите, а бедните нямат никакво участие в управлението“, като „колкото повече парите са по-ценни, толкова по-малко зачитат добродетелта“.

Третата държавническа уредба е демокрацията, която се установява, „когато бедните победят и едни от хората на другите партии избиват, други изгонват, а на останалите дават равни права за власт и управление“.

Тези изводи на философа напомнят за събития двайсет и пет века след него, когато се явява държавно управление с претенции за демокрация, което жестоко се разправя с инакомислещите, които наричаше „гнила прослойка интелигенция“, която всъщност бе цветът на нацията, но бе заклеймявана...

В демократичната държава владеят „свобода и искреност и всеки има право да върши онова, което иска“ – както твърди Платон. На пръв поглед такава форма на управление е най-добра – народът управлява, всички са равни... Но идва време, когато се изпускат юздите на властта, защото като от кутията на Пандора изпълзват алчността, шуробаджаначианата, корупцията, беззаберието и т.н. „Закупуваха се земи, заграбиха се гори и ливади, закрадоха кой от къде може, зараждаха се пари с тежка лихва...“ – пише преди повече от две хилядолетия старогръцкият философ. И още за това, че се явява разпуснатост на нравите, „срамежливостта се нарича глупост, умереността и скромността – селяшка простотия, безсрамието – мъжество...“ и т.н. И още „учителят се бои от своите ученици и ги ласкае, а учениците не уважават своите учители и възпитатели...“ и т.н.

Затова се явява четвъртата власт – деспотизъмът, тоталитаризъмът. Защото у народа се явява носталгия за миналото на „здравата ръка“, безкомпромисната власт и издига свои водачи от т. нар. „демагози“, които заграбват еднолично властта...

Остава безспорно една мяра за всички времена. И тя се нарича Справедливост.

Димитър АДЖЕЛАРОВ

# ТРАДИЦИИТЕ НЕ СА ТОВА, КОЕТО БЯХА БАБИНДЕН

На 21 януари празнувахме Деня на рогилната помощ, известен още като Бабинден. Традиционният празник се почита и на 8 януари (по стар стил). Бабинден е един от големите народни женски празници, посветен на „бабите“ – жените, които помагали при раждането на младите булки и невести.

Обредността през този ден

## Бабинден в Розово

Откакто селото съществува, народът му Бабинден празнува.

На този ден отдаваме почит на жените, които са помагали при раждането на детето. Някога това са били бабите с богат опит. Тогава на бял свят са се появявали годишно над 40 деца в селото. Раждането винаги сме приемали като велик акт, с който свързваме продължението на рода и надеждите за нов живот!... Нищо, че за миналата година има само 2 новородени в Розово, това не попречи празникът да се проведе, както изисква традицията. Организатор бе



кипарис. А ролята на бабата по активната самодейка Славка Кушлева. Както му е редът, тя благослови децата и майките да са живи и здрави, догодина пак да родят. Дари децата с топли чорапи и терлички, пръсна всички за здраве. Някой се про-

за същността на Бабинден, поздрави жените, които за първи път стават баби и тези, които имат най-много внуци и правнуци. Кметът на селото Йорданка Петкова уважи мероприятиято, поздрави бабите, връчи им по една роза и не забрави



м у ш н а и цапна чернило по бузата на бабата, за да бягат всички злини и уроки от децата. Три пъти по д -

скочи тя и разчупи питата, от която хапнаха всички. Празникът продължи в Клуба на пенсионера. Накратко читалищният секретар разказа

да пропусне пенсионирания здравен работник Тодор Комитов, под чиито грижи израснахме ние и нашите деца. На всички пожела здраве и весел празник. А баба Кръстанка Спасова нагости всички с прочутата розовска траана, която е специалитетът на розовския Бабинден. Подходящата музика създаде весело настроение. Жените запяха песни, чуха се остроумия, смешки и др. Проведе се томбола. Така розовки спазват традицията и отпразнуваха бабин ден.

Катя КОМИТОВА

## Благодарност

Изказваме най-сърдечна благодарност на екипа на Бърза помощ - град Брацигово, с управител г-р Анета Горанова.

В навечерието на Коледа и Новогодишни празници всички почиват, освен лекарите и сестрите от Бърза помощ, които обслужваха болни. Едни от тях бяхме аз и съпругът ми. С голяма отзивчивост и добротата се отнесоха към нас и болката ни.

Пожелаваме на целия екип и на техните семейства да бъдат здрави и щастливи!

С благодарност: Васил и Мария МАДАРОВИ

## ВЪЗПОМЕНАНИЕ

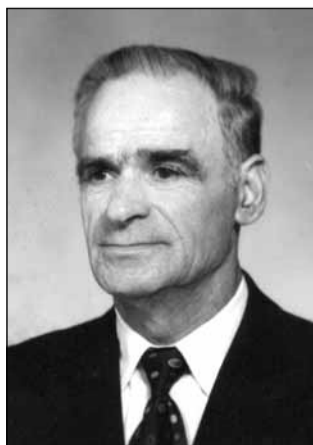
На 19 януари 2013 година се навършиха

100 години

от рождението на нашия баща, дядо и сродник  
**МИХАИЛ ГЕОРГИЕВ ГЮЛЕМЕТОВ**

Добрите хора нивга не умират,  
не се превръщат в пепел или дим.  
Те винаги оставят светла диря  
и честен път, по който да вървим.

От семейството



Как хората си представят обикновено бабите? Като пълничка, добродушна старица със сребристи коси, която носи очила и знае множество приказки и песни, може да прави

но устроените семейни кланове, в които няколко поколения живеят под един покрив. Днешната баба често работи, даже гради кариера, изглежда като телевизионна воде-



най-вкусните палачинки на света и е готова винаги да изслуша и утеши любимите си внуци. Поне това е образът, който ни налагат детските приказки, филмите и даже рекламните. Но в днешно време бабите не са това, което бяха. И все пак образът им, като най-добрият и близък до детето човек, за повечето хора остава непоклатим.

Днес бабата, съпровождаща малчугана през цялото му детство, е твърде рядко явление. Останаха в миналото патриархал-

ща, планира пътешествия до далечни страни, размишлява за перспективите на собствения си живот. И все пак ние все още настойчиво претендираме, че именно бабата отдава на децата ни своето време, сили, познания за света. Затова сме й нарочили и този ден - Бабинден.

И в Общинска администрация - Брацигово, спазва традицията и поляха на деветте работещи баби на дърво, макар и отсечено, и разчухица пита за здраве и берекет.

„Априлци“

По стар стил за Бабинден на 8 януари най-възрастната жена в Брацигово събра близките си. Дъщери, снахи и внуци почетоха баба Цве-

Обичта на близките ѝ я крепи в преодоляването тежестта на годините. Днес, за да се чувства по-добре, тя ползва услугата „Личен асистент“ по



танка Серафимова, която ще чукне стоте лазарника само след месец, точно на Националния ни празник. Възрастната жена пази спомените си за доброто старо време.

проект „Подкрепа за достоен живот“. На милото събиране всички ѝ пожелаха от сърце здраве и достойно посрещане на юбилея.

Таня ЙОРГОВА



В Равногор бабите бяха благосклонни и допуснаха и дядовците на иначе само женския празник.

# 150 ГОДИНИ ХРАМ "СВ. АТАНАСИЙ" В РОЗОВО

Църковното настоятелство и това на Народно читалище „Просвета-1911г.“, подкрепени от Кметството на селото, организираха и проведеха юбилейно тържество, посветено на 150 години от построяването на храм „Св. Атанасий“. Целогодишната дейност на местната църква премина под знака на тази историческа годишнина. По решение на инициативната група, юбилейното тържество се проведе в деня на светеца.

От ранна утрин тържествено заби църковната камбана. Храмът бе препълнен с миряни. Службата бе изпълнена от отец Любомир, отец Борис, отец Атанас и певци от брациговската църква. На тържеството присъстваха и миряни от Пазарджик, служители от Общинска администрация - Брацигово, и деца от Неделното училище при храм „Св. Йоан Предтеча“, водени от отец Любомир. След службата тържеството продължи в затоплената и озвучена зала на читалището с музикална програма и празничен обяд. Историческа справка за юбилея на храма в Розово прочете Васка Спасова. В нея тя подчерта, че ние, ро-

зовци, можем да се гордеем с дългото съществуване на духовния дом. До 1861 година в селото, което тогава

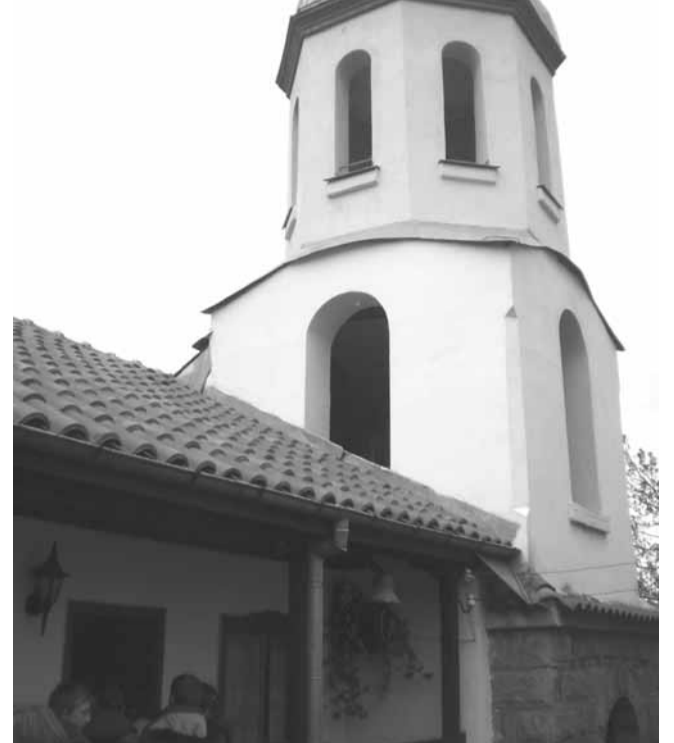


се е наричало Чанакчиена, нямало църква. В зората на зараждащото се революционно движение в България за освобождение от турско робство все повече българите се осъзнават за организирана борба, все повече се сплотяват и обединяват около църквата, където, молейки се, търсят спасение за своя народ и държава. Църквата е единственото място, където са се събирали умовете на нацията и с

Божията сила са тръгвали напред. Така будните чанакчиевци решават да построят свой храм, и то в центъра на

селото. Турците оспорват, не разрешават. Поддържани най-вече от църквите в Брацигово и Пещера, розовци се показват страшно упорити, настойчиви и получават разрешение да строят, но извън селото, на трудно и скалисто хълмче. Така или иначе, строителството започва през 1861 година. Всичко е на доброволни начала - материали, работна ръка. Цялото село се врича кой с каквото може да помогне.

Турците обаче пак пречат: нашите денем строят, те нощем рушат. За по-голяма сигурност и защита чанакчиевци оградиха терена от два декара с каменна стена, която на места стига над 3 метра. Легендата разказва, че за да се спасят от посегателствата на турците, нашите предци се принудили да мажат камъните със сланина и свинска мас, за да не може поганецът да секатери и безчинства. Път нямало. Всичко извозвали с катъри. Цялото село било включено, не жалели сили и средства за построяване на своя духовен дом. Църквите взаимно си помагали със строителни планове, майстори и всичко останало. Обзавеждането започва в началото на 1862 година по каноните на православие. И така храмът е готов и осветен на 25 юли 1862 година и получава името „Св. Атанасий“. Оттогава до днес богослужението не е спирало. Животът на чанакчиевци се осмисля и преминава под закрилата на източното православие. Много са имената на служителите и настоятелите и свещениците от създаването на църквата досега. Споменаваме тези, които са служили повече го-



дини и са близко до нашето време. След промяната през 1989 година и благодарение личните качества на отец Любомир като духовно лице, коренно се измени обликът на нашата църква и богослужението в нея. И сега храмът ни има вид на манастирски комплекс. Историята ни задължава да опазваме чиста Христовата вяра в сърцата си, да

вървим напред за добруването на хората.

Битовата група с ръководител Славка Кушлева поднесе подходяща програма от самобитни народни песни, а Валери Грибачев поддържаше весело настроение с много народна нашенска музика. Повиши се градусът, изви се кръшно хоро и така до късно следобед.

Катя КОМИТОВА

## ПОЗИЦИЯ:

### СОЦИАЛНИ УСЛОВИЯ ЗА СОЦИАЛНИТЕ РАБОТНИЦИ В ИРМ - БРАЦИГОВО

Ако се чудите какво означава абривиатурата ИРМ, ще поясним – това е „изнесено работно място“.

През май 2012 социалните работници предприеха стачни действия срещу лошите условия на труд и ниското заплащане в системата. Едночасовата предупредителна стачка на социалните служители от 25-те дирекции в цялата страна легализира десет искания, сред които увеличение на заплатите и подобряване условията на труд.

Ехото от пренията доведе до официално увеличаване заплатите на социалните работници, каквото и колкото и да означава това. Те си знаят. Какво се случи с работния им статус обаче:

Условията, при които работят са видими за всички. Не знам как е в другите дирекции и така наречените изнесени работни места, но социалните кадри в община Брацигово са меко казано подложени на наказателен труд.

Седемте работнички обслужват 10 045-те жители на община Брацигово, а освен това пътуват и до град Пещера, тъй като са подчинени на тамошната Дирекция „Соци-

ално подпомагане“.

Дотук добре – хората не се оплакват от работата, а от условията, в които са поставени да вършат каквото и да било и най-лошото е, че там се обслужват и граждани.

В помещенията, където работят едва остава място за многобройните им посетители. Четирите стаи, от които се състои тяхната служба, са препълнени от папки с документите на болните хора, на които помагат, дървените бюра са от времето на Тато, а компютрите - с флопита за дискети. Интересно е как се стига до социалните работници, защото на входа няма рампа за инвалиди, нито дори парапет. За сметка на това балатумът по пода се е обърнал и дори здрав човек може да се спъне, каквото остава за болен. От прозорците през зимата духа, защото дограмата е стара.

Сега в помещенията на офиса им има наводнение, контактите висят свободно на изгорели проводници, осветление няма, защото аплиците на полилеите са пълни с вода, компютрите са дарение и са отпреди 2003 -а, принтерите пак са жест на добра воля от друга, по-заможна институция,

консумативи няма. Положението става още по-страшно, когато свърши хартията или тонерът за принтера, тях ги доставят централно по заявка, но понякога доставките се бавят или просто не идват...

Разбирате ли, хората, които идват в социалните служби започнаха вече да съжаляват служителите, а това е повече от тъжно.

Лошите условия обаче не са единствените им проблеми. Няма охранител, а понякога ситуацията наистина го изисква. Не по-лесно е и положението с възрастните хора, защото те трудно разбират и имат нужда от повече внимание.

Община Брацигово винаги се е отнасяла с разбиране към проблемите на социалните служители и прави каквото може, но е необходимо самото управление на ДСП да положи повече старание и отношение към създадалата се ситуация.

Според нас, потребителите на социални услуги, законите и правилата за системата на социалното подпомагане имат нужда от сериозен ремонт.

Ваня СТЕФАНОВА

## ЧИТАТЕЛИТЕ ПИТАТ:

### „ВОДА ГАЗИМ, ЖАДНИ ХОДИМ“

Проблемите с водоснабдяването в курорта Васил Петлешков на летовище Атолука не са от вчера. През годините собствениците на вили сме се борили с какво ли не по време на безводие - да носим вода за пиене и миене, да перем

но. Всички си плащаме данъците и таксите за ползване на вода, но сме обречени на дискомфорт, и то през 21-ви век. Явно проблем има, но желание за отстраняването му – не.

Отговорна институция по казуса е фирма „Инфрас-



като през 19-и век, да се бършем с мокри кърпи за по-хигиенично и т.н. Лятото, когато е активният сезон, количеството на водата е много малко в резервоарите и се налага въвеждането на режим. Това е нещо, което се опитваме да разберем и приемем. Така години наред. Основните строителни дейности вършим през есенните месеци, хем да не пречим на спокойствието на курортистите, хем да имаме вода. През септември 2012 г. обаче водата не потече и така е и досега.

Недоволството от страна на гражданите – собственици на вили и гости, е огром-

трой“ ЕООД, или както си го знаем брациговското ВиК.

През лятото фирмата не забрави да назначи жена, която да събере таксите за „изразходваната вода“?! Не знам колко от собствениците на вили са платили – тъй като исканата такса е за изразходвана вода и за поддръжка на водопроводната мрежа. Интересно, всички се питахме къде са тези средства и защо не се използват по предназначение?

След изразеното общо остро недоволство, управителят на „Инфрастрой“ реши да посети курортното селище. Да, но интересно защо взе това решение

точно когато в летовището имаше 40 см сняг. Сами си отговорете каква ли авария може да се констатира, още по-малко отремонтира при тези условия и как именно по време на снеговалежа се установи феноменално, че вода в резервоара има?!?!

Още десетки въпроси възникват, а собствениците на вили коментират и недоумяват как досега фирмата можеше да поддържа водопроводната мрежа, макар и трудно, а сега нехае и вдига безпомощно ръце.

Според нас картинката в Атолука може би надминава положението в африканските западни провинции – пълна мизерия.

Притежаващите имоти в курорта подадохме жалба до председателя на Общински съвет – Брацигово, по проблема, но реакция няма. Жалбата ни бе вхорирана на 18.12.2012 г. и искрено се надявахме, че на последната за годината редовна сесия проблемът ще бъде разгледан от местния парламент – но не бе.

Питането ни е: докога вода ще газим, а жадни ще ходим и толкова ли е трудно да се предприемат съвместни действия за преодоляване на кризата?

Много се надяваме, че след като писмено и гласно повдигаме въпроса, все пак ще се вземат незабавни мерки за отстраняване на водния дефицит в курорт Васил Петлешков.

От името на собствениците на вили – Ивелина ДАМОВА

Общинска администрация - Брацигово

с ъобщава

на гласоподавателите от град Брацигово, че във връзка с Националния референдум на 27.01.2013 г., съгласно изискванията на изборния кодекс, на хората с увреждания на опорно-двигателния апарат, доказано чрез ТЕЛК, ще бъде осигурен транспорт до мястото на гласуване.

Заявката за транспортиране трябва да бъде подадена до събота - 26.01.2013 г., на тел. 03552/20 65.

# ОТВЪД КРАЯ НА СВЕТА

Светът е сурял, доцурто се е смял... на себе си



## 150 години от рождението на Алеко Константинов

### Пред портрета на Алеко

Ти гледаш замечтан от портрета, надникваш сякаш в моя тежък ден и ме познаваш, вгледан надалеко по пътя ни с една комета осветен...

И питаш ме дали седа на крайна маса, загледан в наглостта през сивкав дим, където Данко Хаирсъзина с нагласа дрънчи с китарата пред сянка-властелин.

И питаш ме дали със зла насмешка не подминава ме надменно завистта и чака сгоден случай, та без грешка да ми подложи динена кора?

Дали ограбен съм след всяко откровение; в душата ми като във щайга зарзават не бърка ли мерзавец с настървение, зад гръб извадил лъскава кама?

Че днес отново жив светец е Юда и подвиг е, че е предал Христос, Щастливецо, ти пак ще си един сред луди, ала ела, за ден бъди ни гост.

Димитър АДЖЕЛАРОВ

## ЩАСТЛИВЕЦО, ЩАСТЛИВЕЦО, КЪДЕ СИ?

Къде си, да видиш внуците на бай Ганьо как шетат из Европата и по Българско! Пред тях дядо им нищо не чини, ситна риба е. Тръгнал с мускалчетата в пояса да продава мурафети из Европа на дребно! Прецакаха те внуци и правнуци, янлъш си, Ганьо Балкански!

Твоите потомци теглят зелената валута от банките чрез интернет, без да са внесли пукнат долар! И духват по чужбините да си ги харчат – по Ривиерата и Канарските острови! Пък твоя Ганьо, Щастливецо, си гони климчето и свидливо реже „деликатни“ късчета кашкавал за икономия. Вехтория е той, вехтория! Не влиза в

хотел и ресторант, а търси някой балама като Иречек и де с нахалство, де уж с будалък сяда на софрата му с лютите си чушлета.

Потомците му сега на тойоти се возят, коктейли дават и тънко прецакват бизнес враговете си. Офиси гърмят, лимузини пламват, банки фалират. Защо те няма, Щастливецо, сега да възвеличиш днешния келепирджия Ганьо?! Тръгнал твоят с Гочоолу и Дочоолу избори да прави със сопи и зурли! Вестници се хванал да издава! Сега да видиш на кое се казва плюене и храчене върху политически съперници. И по газетите, и в парламента! Че то Ганьо-

вото нищо не е! С мед да го ближеш! Праведник, светец е твоят Ганьо. Посмееш се на източната му изостаналост, съжалиш свидливата му душица, па като се повзреш в политическата му кариера – стане ти ясно къде са корените на днешната ни политическа гора тилилейска... Надминаха те и прецакаха те, Ганьо! Що знаеш ти? Ни от рекет отбираш, ни от бомбени атентати! Твоето – само лява ръка в десен джоб на дребно.

Къде си, Щастливецо, да разкажеш за днешната омаскарена епоха на дребни характери – на баш келепирджии!

Катя БАКЪРДЖИЕВА

Ангел Чортев е бизнесмен. А откакто стана такъв, туловището му беше наедряло набързо до размер „мечо-стръвнишки“. И походката му бе станала меч – бавна и уверена, в комбинация с леко полюляване – ту наляво, ту надясно, но стабилна като на крачещ атомен ледоразбивач. Походка, каквато всъщност подобава на всяка абсолютно сигурна в неузавимостта си жива твар.

Особено внушително бе това самочувствие в минутите, когато Чортев дефилираше по коридорите на огромния си офис. И подчертано от погледа му, който, изострен като копие в полет, сочеше напред и само напред. Запътен към вратата на кабинета си, бизнесменът не отклоняваше очи към нищо и към никого и не даваше никакъв знак, че е забелязал дори и тези, които страхопочитателно се прилепваха към стените и се опитваха да го поздравят с „Добро утро!“

И защо да ги забелязва? Никой от тези, които ядяха хляб от ръката му, не заслужаваше какъвто и да е

отговор. Неблагодарници са те! Слезе ли човек до нивото им, току виж се покатерили и на главата му!

Ето защо днес всички останаха като гръмнати, когато видяха шефа си да профучава край отворените врати, настърхнал и забързан като разярен бик. Лицето му бе зачервено и запотено, а устните му – стиснати като

се злорадо охранителят, за-давайки въпроса си с тон на върховен обвинител.

Работникът, познатият на всички като спривав особняк бай Манол, се дръпна настрана и избухна:

- Лайна! Лайна има!  
- Добре! – продължи със същия тон обвинителят.  
- Хей сегичка ще видим какви лайна си потулил в

## ГНЕВЪТ НА ЕЙЯФЯТЛАЙОКУТЪЛ

„Под кожата на един бизнесмен“

на сумист пред последната решителна схватка.

Явно нещо се бе случило, но какво?

Любопитните се залепиха на прозореца, за да видят как Чортев, пухтящ като парен локомотив, се приближи към портала. А там...

Там вече имаше групичка от няколко зяпачи, насъбрана около бдителния портиер, и един набеден в кражба работник.

- Ха кажи сега на господин Чортев какво си загърнал в този пакет? – усмихна

торбата си!

Той вече знаеше какво ще намери в мистериозния пакет. Грес! Един от неговите внедрени агенти беше му звъннал, за да извести за престъпните намерения на стария шлосер. Беше го видял как бръква скришом в бидончето и как запълва едно цяло пластмасово пликче със скъпоценната смазка. А той от своя страна бе уведолил незабавно будното око на работодателя си.

- Разгръщай! – изкоманд-

# ВЛАДИМИР ВИСОЦКИ -

## ГОЛЕМИЯТ БАРД НА РУСИЯ

На 25 януари Владимир Висоцки щеше да навърши 75 години. Щеше... Но си отиде на 42. След себе си остави над 800 песни и 1100 стихотворения, повече от 30 роли в театъра и още 30 в кино- и телевизионни филми. Не беше оценен приживе от официалните институции, но заслужи любовта и признанието на обикновените хора!

*„Аз не обичам изхода фатален и няма да ми писне да съм жив. И мразя се, когато съм печален, когато пея, а не съм щастлив.“*

Така пееше големият поет, певец, театрален и филмов актьор и писател Владимир Висоцки. Един руснак с китара и дрезгав глас, с удивително актьорско излъчване,

„доброжелател“ му препоръчва да вземе слаба доза наркотик за облекчаване на



*„Хубавите песни, за разлика от хубавите хора, живеят дълго. Защото хубавите хора винаги се възмущават, живеят с много нерви, умират рано. Да, за съжаление, и така става, а песента - хубавата песен - тя продължава живота!“*

Владимир Висоцки

бина. Западните станции, като „Гласът на Америка“, свирят негови песни, а пред театър „Таганка“, където е работил, се стича огромна тълпа. В деня на погребението му хора има дори по покривите на съседните сгради.

През 1986 година на Висоцки посмъртно е дадено званието „заслужил артист“, а през 1987-а излизат игрален и документален филм за него. В „Книгата на Гинес“ поклонението пред тленните му останки е записано като необикновено.

За няколко поколения българи той бе човекът-струна, с чиито песни всеки изливаше собственото си недоволство. По радиото пускаха само няколко от тях – уж благовидни, но днешните 40-, 50-годишни тогава се криеха и тайно слушаха неговите „болотные“.

Днес, когато животът ни се мени всяка минута, те звучат още по-страшно:

*„Защо видят четириног изправи гръб?“*

*За да протяга*

*ръце - пред погледа на Бог - към камък или към тояга...*

*Ще има възрив, ще има много кръв, ако навреме хората не спрат.“*

Ще има кръв, ако навреме хората не спрат, предрече руснакът.



състоянието му. От тази зависимост обаче той не може да се избави.

След смъртта му в СССР е създаден фонд за опазване и съхраняване на творчеството му. Съветското правителство признава Висоцки като актьор, но неговите песни остават официално непризнати. Много от тях засягат забранени по това време теми.

Официалната версия за смъртта на Висоцки е сърдечен удар. Това се случва на 25 юли 1980 година, но по-вероятно е трагедията да е в следствие на злоупотреба с алкохол. Три дни съветската власт не съобщава за смъртта на барда. По това време се провежда прочутата Олимпиада. Въпреки това, новината достига до всички краища на Русия, както и до чуж-



поетичен нюх и музикален магнетизъм. За съжаление, големият бард залита по чашката. През 1975 година той прерязва вените си след турнето си в България, но е спасен..

Висоцки се опитва да се излекува от алкохолизма, дори му имплантират „вечна“ ампула от платина, т. нар. „есперал“, но и това не го опазва. Без алкохол той не може да пише, да пее, да играе... Някакъв

ва гръмко Чортев.

Направи го с глас, с какъвто обикновено командирът на отряда за екзекуции издава командата „Огън!“.

И немедленно надникна в разтворената торбичка, но само за секунда, след която гнусливо се дръпна назад.

- Какво е това? А? Какво е?

- Ами... Лайна!... - обади

от вечно погаждащите му разни номера негови колеги-зевзеци. Като го знаеха какъв е пиперлия, те неведнъж го вбесяваха с всевъзможните дивотии, които му скрояваха. Явно беше, че в случая шегаджията незабелязано бе сменил греста с поне половин „кравешка торта“. Ефектът естествено би трябвало да се очаква

от вечно погаждащите му разни номера негови колеги-зевзеци. Като го знаеха какъв е пиперлия, те неведнъж го вбесяваха с всевъзможните дивотии, които му скрояваха. Явно беше, че в случая шегаджията незабелязано бе сменил греста с поне половин „кравешка торта“. Ефектът естествено би трябвало да се очаква

на следващия ден, но... „контраразузнаването“ го бе осуетило. И докато бай Манол, безспорно доволен от разволя на събитията, но същевременно и ядосан на незначния все още шмекер, се оглеждаше на всички страни, Чортев изригна като неумолимия исландски Ейяфятлайокутъл:

- Ще ме крадеш, а? Ще ме крадеш! Уволнен си! Още от утре! – и като се обърна към охранителя, кресна: - Викай личния състав да му снемат обясненията и да му

готвят заповедта за дисциплинарното...

- Ама... К-к-каква кражба?... - запелтечи служителят. – Лайната ли?

- Как каква кражба, бе? Как каква кражба? – нахвърли му се Чортев. – Лайна било? А той тия лайна да не би от вкъщи да си ги е донесъл, а?... И те са мои!... Щом са тук, са мои!... И никой няма право да краде от лайната ми!...

- Ами като не ни плащаш по шест месеца – набра кураж бай Манол, – какво очакваш, да си купувам лайна от супер ли?...

- А-а-а!!! - Ейяфятлайокутъл изригна с пълната си мощ. – Аз съм ти виновен, значи! Крадец! Крадец! Да идва личният състав! Като ти взема аз сега една заплата, ще се научиш ти как се крадат лайната на тоя, дето те храни!... И всички ще се научат!... Вън! Вън!... Неблагодарници такива!

Смехът на кибиците бе секнал. А вулканът даде гръб на събитието и пое обратния курс по обичайния за него начин – като истински атомен ледоразбивач.

Димитър СТЕФАНОВ